

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.881 van 26 januari 2000
in de zaak A. 89.139/VII-20.348.**

In zake : XXX,
verblijvende te INAD CENTRUM ZAVENTEM,
7e Directie,
Nationale Luchthaven

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Angolese nationaliteit, per fax op 24 januari 2000 heeft
ingediend, om de schorsing bij uiterst dringende noodza-
kelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van de
beslissing tot terugdrijving van de gemachtigde van de
Minister van Binnenlandse Zaken van 23 januari 2000, aan
verzoekster betekend op dezelfde datum;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 25 januari 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 januari
2000, om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
A. KILOLO MUSAMBA LUBEMBA, die verschijnt voor

verzoekster, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat volgens het proces-verbaal van de Rijkswacht van Zaventem, afdeling grenscontrole, van 22 januari 2000, verzoekster werd vastgehouden aan de Belgische grens op dezelfde datum; dat zij vertrok uit Luanda op voornoemde datum met bestemming Milaan; dat zij in het bezit is van een paspoort, met visum van 23 december 1999 tot 26 januari 2000 geldig voor het Schengengebied; dat zij verklaart naar Europa te komen voor toeristische doeleinden voor een periode van veertien dagen; dat zij verklaart aan de Rijkswacht niet te weten wat zij gaat bezichtigen, en dat de Rijkswacht vaststelt dat zij geen toeristische informatie bij zich heeft; dat uit voormeld proces-verbaal blijkt dat zij nog geen hotelreservatie heeft en dat zij aan de Rijkswacht verklaart dat zij "een hotel zal zoeken"; dat zij 1750 Dollar bij heeft voor haar verblijf; dat verzoekster verklaart dat zij zwanger is; dat uit de vaststellingen van de verbalisanten blijkt dat verzoekster "volledig wereldvreemd is"; dat zij verklaart niemand te kennen in Milaan en voortdurend het woord "toerisme" herhaalt; dat de verbalisanten vaststellen dat verzoekster nooit heeft gereisd en dat zij niet weet wat ze in Milaan gaat doen; dat het de eerste maal is dat zij een Schengenland bezoekt; dat de verbalisanten vaststellen dat verzoekster op 23 januari 2000 de beslissing tot teruggrijving ondertekent en haar een exemplaar van voornoemde beslissing overhandigden;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoekster diligent en alert heeft gehandeld met haar verzoekschrift van 24 januari 2000, gericht tegen de beslissing van 23 januari 2000, zodat aan de eerste schorsingsvoorwaarde is voldaan;

2.2. Overwegende dat, daargelaten de vraag, of verzoekster nog getuigt van het rechtens vereiste belang, nu haar visum zou aflopen op 26 januari 2000, waaruit zou volgen dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen nuttig effect meer zou hebben, de verzoekende partij, wat de tweede voorwaarde van voornoemd artikel betreft, een enig middel ontwikkelt, afgeleid uit de schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 1991 op de formele motivering van bestuurshandelingen, (eerste onderdeel), uit de schending van de artikelen 3 en 5 van het EVRM (tweede onderdeel), en uit de schending van artikel 5 van het Schengenverdrag (derde onderdeel);

Overwegende dat de motivering van de bestreden beslissing luidt :

"artikel 3, eerste lid, 3/, (van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen): kan geen documenten overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden: Betrokkene verklaart in Europa(Italië) voor toerisme te komen. Ze weet niet wat ze gaat bezichtigen en heeft geen toeristische informatie op zich. Ze verklaart niemand in Italië te kennen. Ze is niet in het bezit van een hotelreservatie. De duur van haar voorzien verblijf is langer dan de geldigheidsduur van haar visum.";

Overwegende dat de bestreden beslissing de feitelijke en juridische overwegingen bevat die eraan ten grondslag liggen; dat op het eerste gezicht voornoemde motivering de bestreden beslissing kan schragen en bijgevolg pertinent, deugdelijk en afdoende lijkt; dat het eerste onderdeel niet ernstig is;

Overwegende dat de in de bestreden beslissing opgenomen rechtsgrond rechtstreeks voortvloeit uit de Schengenovereenkomst, omdat het precies de bedoeling is dat de grenscontrole kan nagaan wat het doel is van de reis van de vreemdeling en welke zijn verblijfsomstandigheden zullen zijn; dat indien twijfels bestaan over de werkelijke bedoelingen van de vreemdeling, hij het doel van zijn verblijf en de omstandigheden ervan moet kunnen staven met relevante documenten, zoals bijvoorbeeld private of professionele uitnodigingsbrieven of hotelbesprekingen (Parl. St. Kamer, 1995-96, 364/1, 12); dat verzoekende partij precies op dit punt in gebreke blijft; dat de hotelreservatie van 25 januari 2000 neergelegd ter zitting daaraan niet beantwoordt, omdat zij niet voorhanden was op het ogenblik waarop verzoekster in de luchthaven van Zaventem aankwam en omdat de hotelreservatie pas werd aangevraagd op 25 januari 2000; dat bovendien in de bestreden

beslissing met deze hotelreservatie geen rekening kon worden gehouden, omdat zij niet verhanden was bij het nemen van de bestreden beslissing, zodat het derde onderdeel niet ernstig is;

Overwegende dat uit het niet ernstig bevinden van het derde onderdeel van het enig middel voortvloeit dat verzoekster niet aantoont dat de bestreden beslissing de artikelen 3 en 5 van het EVRM schendt, zodat het tweede onderdeel evenmin ernstig is;

Overwegende dat de bewering van verzoekster dat zij geen kennis kreeg van de bestreden beslissing feitelijke grondslag mist, vermits de verbalisanten in hun proces-verbaal de volgende passus hebben opgenomen :

"Betrokkene tekent de bijlage 11 en krijgt een exemplaar overhandigd (...)" ;

Overwegende dat uit stuk nr. 17 van het administratief dossier van de tegenpartij blijkt dat de bestreden beslissing werd ondertekend door verzoekster; dat bijgevolg behoudens niet geleverd tegenbewijs door verzoekster, laatstgenoemde in het bezit is van voornoemde beslissing en het haar toekwam om dit stuk aan haar Advocaat over te maken; dat dit laatste perfect mogelijk was, aangezien de Raadsman toegang heeft tot het INAD-centrum, gelegen in de internationale zone van Brussel-Nationaal; dat de Advocaat van verzoekster bijgevolg geen overmacht kan inroepen en dat de tegenpartij in dit geval niet verplicht was om een bijkomende kopie van de bestreden beslissing over te maken aan de Raadsman van verzoekster;

Overwegende dat mocht het verzoekschrift ook de "beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats", omvatten, die op 22 januari 2000

werd genomen door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken en aan verzoekster op dezelfde datum werd ter kennis gebracht, de Raad van State wat het kennis nemen van deze beslissing betreft, zich ambtshalve onbevoegd verklaart, aangezien een dergelijke beslissing enkel vatbaar is voor een beroep bij de Rechterlijke Macht, dat moet ingediend worden door het neerleggen van een verzoekschrift bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van de plaats waar de betrokkene wordt vastgehouden;

2.3. Overwegende dat niet werd voldaan aan de tweede van de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de ingestelde vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zesentwintig januari tweeduizend, om
16.30 uur door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.